

11

Kertomus auelijoitaneen tutkimuksesta
Maarian Virasmaen kalmistolla kesäkuussa
v. 1913. Kertomuksen kuuluu 2 karttaa ja 2 va-
lokuvaaa sekä H. M. 6367:30-132.

Maarian Virasmaen kalmiston kuonesta sekä siellä sijainneiden keröiden muinaistöjä joissivat tehtyjä selloa kertomuksessani toukokuussa v. 1913. Kesäkuussa t. v. jatkoiin kaivauksien tämä kalmisto 3½ päivää 5, ejoittain 6 viikkoa avastavana. Tuskimusi rejoittui, paina koekaiorusta luhunosta matka, Tähden torpan pihamaahan, joka synti tuli kokonaisuudessaan tutkitaksi siläli kuin se tuntui tarpeeniseksi. Siellä kevin oli tapahtunut se muutos, että silloin tuskista tien syrjää myöten synti oii pystytetty aidan tolpat. Muuten oli pihansa entisessä kuntoissa. Se jaettui tuskimusta vasten 20 metriä, joiden asema selviää kaivauksista. Kyhogn seuraavassa selostamani kaiuustuloksetta muoduttiain.

Ruuta I, samoin kuin ruudut II, III ja IV olivat Tähden asuinrion ja maantien välillä. Tämä alue ei ollut aikaisemmin ollut pihamaana, mutta nua oli kuitenkin jo suurimmaksi osaksi kuvitettu tasolla- mista vasten. Paikalleen asetetaan olivat täälläkin pystytettiävän aidan tolpat. Tasoitusyö oli kuitenkin poistanut vain iöysän pintakerroksen eikä sitälaan kokonaisuudessaan. Aikojen kuluessa vie reisellä maantieläät kertyva pöly ja tomaa oii näet tänä kesaantunut valleaksi pölykerroksiksi, joka voi vieläkin olla 40 - 50 cm. vahvuinen alkuperäisen kulttuurikerroksen piikkä. Ruudussa II olevien 2 suuren maaperäisen kiven kohdalla oli maakerros alkuperäisessä asussaan, ja siinä oli tomuikerroksen vahvuus

Kokonaista 74 cm. Alla oleva kulttuurikerroks oli siis näissä ruuduissa ainakin suurimmalla osallaan jäänyt koskematta, jota vastoin se ruuduissa V-XX oli mill'ei yltyleensä menetänyt alkuperäisen muotensa. Kumminkin oli ruuduissa I-IV:kin mielellä kokonaan haitteleviä sieniä alkuaan olleet suuret kivet.

Kyseessä olevien ruutujen kulttuurikerroks oli yleensä hyvin ohut, 10-20 cm. vahva. Enintään oli sen syvyys 35 cm. Nämä olivat laita ruuduissa III ja IV joitkin rakennukseen seinaa, jossa kulttuurikerroks sen vapuuksena jatkui rakennukseen kivijalan alle. Kartake nro 9 merkityltä kohorua se oli viellä syvempi, ulottuva 50 cm. syvälle, mutta sen yläosa oli n. 15 cm. vahvuudelle myöhemmin ulostettu.

Yleensä oli kulttuurikerroks mustaa ja no-kista, ja siihen sieniä tiiviä pieniä hylensivireitä. Kivit ei yleensä ollut juuri laatuinen. Palkkeiden tekijä jo mainitti nro 9. seura. Siinä oli n. 60 x 75 cm leajainen ala, joka tuatti olleen rovorina. Alimmaisena oli näet kerros kivaa ja hiekkaa, oikein suuria syviä, ja niiden yläpuolella oli hauraita palaneita kivit, joiden värisä ja päättä rötkimäassa oli joukko erilaisia ilmeisesti tullessa olleita esineitä. Polttaminen ei kuitenkaan ole ollut periporaajainen, koska löytöjä m.m. puukon tupsen läiskihelca, jossa viellä on nahkaa ja leluja. Luita saatien tästä vain 8 pieniä polttimia siipaleita, joillaista viellä ruuduilla yleensäkin löydetään sangan vähän, nim. 6367:36, 50 ja 71.

Ruuta V oli tavattoman piikkienä suonesta mutta meata, sillä sen yli kului portista tavallinen palku ja levostie pihaan. Tiekuttamaton poljamaa alkoi 10-25 cm. syvyydessä. Löytyistä oli kulkuneita 16 cm. syvässä, ja niin muutkin tämän ruudun esineet.

Ruudussa VI, josta rieme syksynä kivit pojat räjydettiässä oli löytynyt hopeallia silattu keihäsaukero, oli kulttuurimaa myös mielellä tyypistin haittelevi. Se ulottui pinnalta 5-10 cm. vahvuiseen alas paini, ja tästä ohiesta kerroksesta löytöji pari niittausmaalle y.m. (6367:78.)

Ruuta VII. Täistäkin oli kulttuurimaa melkein pohjaaan myöten kuoritun pois, joten kiertävän pohjasora ulotui pintaan asti. Ruudun N puolella lähevä suuri kivilä, jollaisia osakki oli lohkattu paikkin, alkoi yhtäkkin maa syvetä ja siihen ilmeni 15–35 cm. syvyydestä joukko paljettaan saven ja lumen siipaleita. Tämä vuosikke ulotui myös ruudulle VIII, joka muuten yleensä oli itman kulttuurikerrosta luhunottamista tas N rajaansa, jossa maa yhtäkkin aleni n. 30 cm. syvyyteen. Vaikkakaan pintakemonaista ei enää mitään varmuudessa voi sanoa, ja vaikka seudulta otaksutavasti ruuduissa VII ja VIII on ollut yli yleensä on kuitenkin siitä ollut paikoitellen syvennämille käypisiä kuoppia. Epäilemättä on ainakin VII:29 kohdalla alkuperäisestä syvenevä kuoppa ollut, jos kohta VII:30 ja VIII:33 sekä VIII N rajaan seudulta ei voi kiekkia mahdollisuutta, että siissä syvennämäke pistäyttyvä kulttuurikeros on joutunut asemilleen sitten, ettei näiden kohdilla on ollut maaperäisistä kivilä, joiden sijat näillä paikkoilla olivat tällöin ympäröivillä kulttuurimallalla, mikä sitten on osaksi tulut syvennämille, paikoitsee, joihin ole Halmiston Käytiöön kana eivät oleet asettelut.

Ruuta IX Tässä ruudussa oleva maa eroi ai-van edellisistä ruuduista erresta. Se oli aivan möyheistä mustaa maata, jossa kivilä tuolin oli aiemmin kiertänyt ja joka ulotui 50–58 cm. syvyyteen, leviten kiertaisella pohjassannalla. Kulttuurikerosessa ei ollut juuri ensinkään hiljia, vaan oli se aivan turkaisen muulan väristä, yksiväristä maata. Se alkoi aivan tielienvuoralla, ulotuen N puolella suureen maaperäiseen kiveen ja sen E puolella lagon alueen, S puolella maaperäisen kiven taustalla vuonna 1913 tuhdimillani alueella, ja E puolella n. 20 cm. matalan ruudun X, josta maa yhtäkkin kohosi. Noiden suurten kiven lähetä löytyi joukko paljettaan saven kappaleita. Niistä kahista siirtätiillä esittävistä esineistä m. 2 anglosaksoista rehast. Enimmät esineet olivat

lähekkää kulttuurimaaan pohjaa, eivät suittenkaan kaikki. Nula oli en korkeudessa, m. m. nauloja, joista lükittämätömissä maassa oli helppo havaita, ettei niden kannat olivat en suuntaan ilman minkäänlaista järjestystyksetä. - Ylinna tähän ruuden löyöistä oli pronssikulttuuri, 6367: 86, joka oli maaperäisen kiven reunamaltaa, 15 cm. maan syvyydestä pintaan alempaan.

Ruutu X. E ja S reunoidilla oli kulttuurikerroa, kuten mainittiin, syvä, 45-50 cm., oven yhteydessä E-puolella ruuden T kulttuurikerroksen kanssa, kun taas S puolella syvyyssä enkä ollut tilapäisiä laattoja. Muiten oli kulttuurimaa yleensäkin tässä ruudussa vahva, 25-30 cm. syvyistä. Löyöistä mainittakoon byzanttilainen raha ja hevosenkankässöki.

Ruutu XI. Maa oli tavallomaan kovaksi tallentua. Lükötellä maa ulottui n. 25 cm. syvyyteen. Kivitäytävä oli vain hyvin pienellä aineella, n. 30 cm. halkaisijallaan ja 25 cm. syvyydellään. Kivet olivat aivan pieniä, ja niiden seassa oli ihan yhtenäään pieniä saviastian palasia (6367: 104).

Ruudulla XII ei ollut löytöjä eikä kulttuurimasta.

Ruutu XIII oli S-päissäin löyöistä tyhjiä eikä siinä varsinaisla kulttuurimasta ollut. Maa oli tassu, kullen ruudunissa I, XI, XII, XV ja XVI riin piukkaan suotettu, ettei sitä ei saanut sille muiden kuin tangua.

Ruudut XIV ja XVIII olivat osaksi jäljellävät tutkinnot, sillä tälle aineelle oli tehty kivistä ja maasta siltaa vajan oven eteen. Tutkitulla osalla paistettiin ensin tuo myöhempä lahotema, mutta oleva maa oli suhteellisen loipia, pieni kivistä, ilman etua kivet kumminkeen näyttivät olevan erikoisesti lahotull. Löydöt näillä ruuduilla ovat luetellut 6367: 113-117 ja 127.

Ruudut XVI, XIX, XX olivat ilman kulttuurikerrostaa.

Kun kalmiston pinta kerros oli siihen suuresta määrin aikojen kullessa tuuhi hirviötynsi. Kun viruksen kalmistolla oli laite, on vaikeata antaa siihen yhtenäistä kurvusta. Se tuntuu olevan tavallinen peruso-

H
kalmisto, tehty viettävälle riitseelle, jossa on ollut suuria maaperäisistä hieviä. Ruumia on paistettu ja ravion jätteet peitetty ohueksi maakerroksella, eikä myös paikoiteleen pienemmällä hievillä.

Mitä kalmiston laajanteen tullee, ei se tunnu jatkuneen tarkkuutta aina ettei lauvenmaksi N-suuntaan. Sen sijaan on se todennäköisesti ulottunut S-puolella melkoista paikoja pitemmälle, samoin kuin 5 puolella myös. Maantien aitiae vielä myk. Viestä haluaan, kuten muutamat kohkaivaukset todistavat. Täällä toimisissa kaivoauksissa oli suuri mäkinen röykkä joka on joitain metriä suurempi kuin kalmiston luonnonrakenne, kalmiston joka jo suurimmaksi osaksi on tunut hiviletyksi tähän esikaupunkiasukseen jalkoikin.

Lopuksi viestämään kalmiston kausista sananen täällä tavatujen löytöjen nojella, jatka enimmätkin näkyvät olevala pakauksen ajan eli v. 1800 loppua ja vielä myöhempiä. Silmiin pistäävän on aseiden puute. Ei ainoatakaan niissä eikä kilvenkupureita, ja keihäänteriä vain 2, joista v. 1912 museoon lähetetyjä olivat hopeaka siltä. Muilta aseista ei ole, mutta eipa ole myös suuria rautaisia työesineitä, ei siippia, kuolaimia, kiveitä ainoatalaa. Sen sijaan $1\frac{1}{2}$ herosaenkentää, mutta on tuskia kultavaa etä näinä ovat kalmiston aikuisia, vaikkakin ne ovat hyvin vanhat, kenties keräjät. Veitsistö on 2-3 murtopalaa ja yksi reitsentupen pronssinen siltaus. Muuten on rautaa 10 mittausauksaa sekä jokseen sellainen kohkaivurubristakin, 89 nauhaa tai sellaisen osaa, tulussaunan kappale, nutapadan (?) kappale ja erilaista hihnasotkia ja sociitaskia. Juuri hihnasotkset ja heijast antavat yleensä leimistöön leimansa, kuhuivatpa ne ihmisten vähin tai herosvarustukseen. Nämä ovat kalmistosta 6 kultauksia n. 20 hihnan heijastaa pronssia sekä pari sangoja harvinaista rautaista ristimäistä sociitasta.

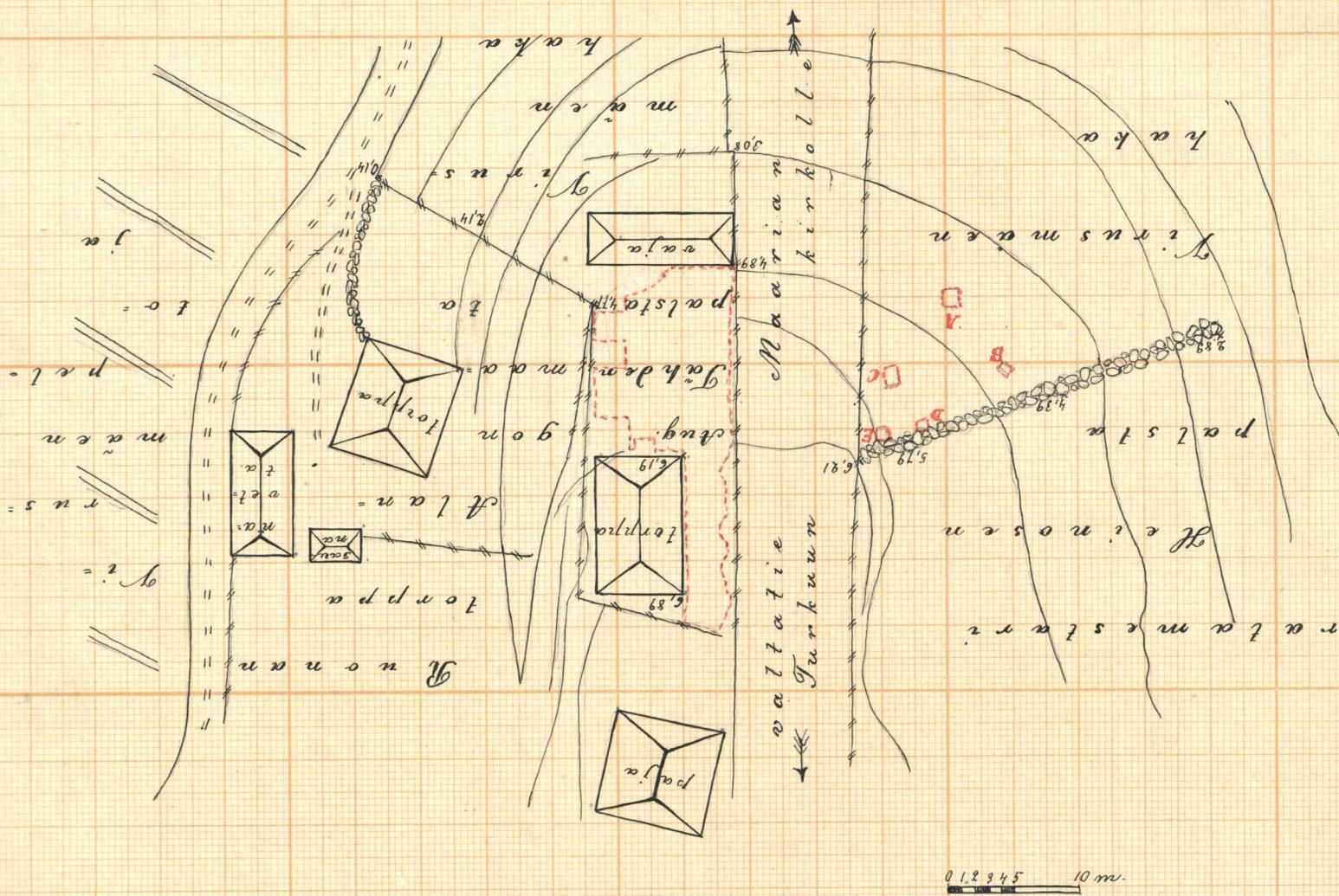
Mitä muillaisin koristeksiin ja puun osiin tullee,

oli mitä jälkinenkin määrä, ain. 5 kevosenkengän
muotioista pronssisille tai seuraisten osaa ja yksi rauta-
neula muutavasti soikeasta supunaasojesta, 4 pron-
sista spiraalisoimuusta ja 1 hopeainela, 1 riipuksema
käytetyjä pronssineita karkunhammas, 1 pronssisen
rannerenkkaan huppale, 14 hermeitä saven ja lasia, pieni
pronssispiraaleja sekä tähtisä vaattoista ja otsakih-
noista, sekä 4 riipuksema käytettyjä hopearaha, viisi
3 anglosaksilaista ja 1 byzantiolaisen.

Muita kaivuiston esineitä ovat pieni viiso
saviasianpalaasia, ^{ja vko} valumisia poltetun saven pakoja,
2 pikkisiiskennäistä ja vähäinen määrä palveluita muka-

Helsingissä 25 p. Heinikunta 1913.

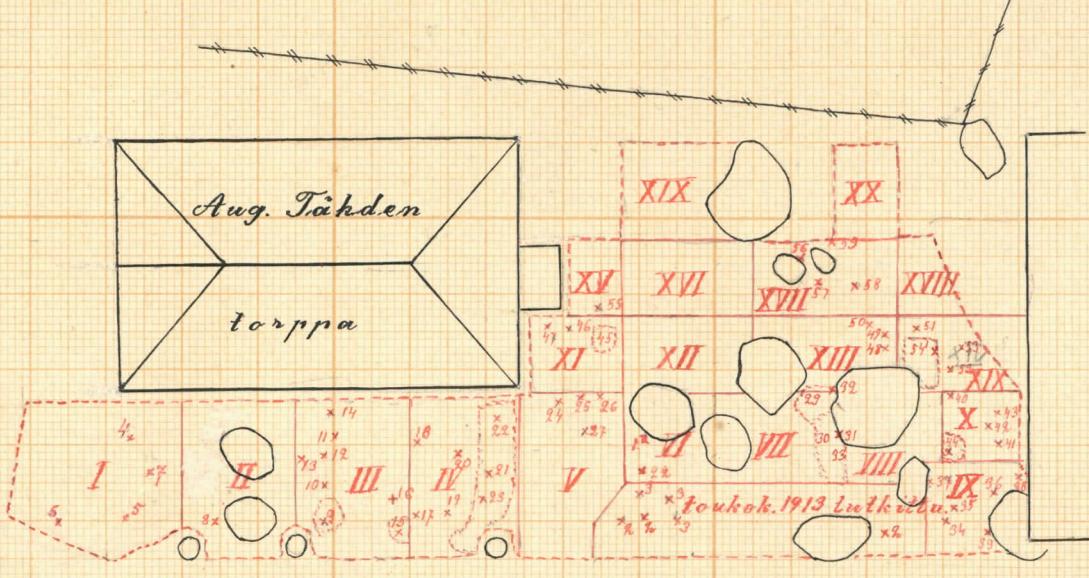
A. M. Taagepera

Maaria Virusmäen kalmisto.
v. 1913 talkillot alue.

Mario, Virsmaen kalmislen.

v 1913 bulkithi
alne.

v allamaantie

Turkuun

Maaariann

kirkolle

Maria, aine kirkolta Turkunen
päin valokuvaatu. * = virussinae kalmistola
T. Korvinen.

1913 A. N. T. foto.

Räntämäki

L.131

2494

maaria. Virusmäki. Rantsamäki.

Aug Tähdentop. pihamaa
valokuvaus N-suuntaan Poika seisoo
löytöpaikalla

Aug Tähdentorppa, jossa e.
o. austava on kalmisto.

Kalmistoa Aug. Tähdentop. pihalla tutkitaan

L.131.

Fot. A. M. Falgren.